

eller den umyndige på grund af sin tilstand ikke kan passe på indboet på en rimelig måde.

Undlader værger at overlade den umyndige brugen af indbo m.v., kan der klages herover til statsamtet og eventuelt søges beskikket en anden værge.

Med hensyn til kommunens mulighed for at tilbageholde pension fremgår det af § 36 i lov om social pension, at kommunalbestyrelsen afgør, på hvilken måde pensionen skal udbetales, hvis kommunalbestyrelsen skønner, at en pensionist ikke kan administrere pensionen.

Socialministeriet, hvorunder lov om social pension hører, har imidlertid oplyst, at bestemmelsen i lov om social pension § 36 ikke kan anvendes, hvis pensionisten er under værgemål. Socialministeriet har i den forbindelse henvist til pkt. 158 i Socialministeriets vejledning nr. 129 af 24. juni 1996 om social pension, der vedlægges. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 241

Til justitsministeren (23/10 97) af:

Tove Fergo (V):

»Vil ministeren på baggrund af en konkret sag om en formentlig uberettiget umyndiggørelse af en 83-årig mand efter krav fra en del af familien oplyse, hvilke kontrolforanstaltninger der findes i den nye værgemålslov til at hindre, at lignende sager kan opstå?«

Begrundelse

Den konkrete sag drejer sig om en umyndiggørelse i 1995 af en 83-årig vendsysselsk mand efter krav fra en del af familien.

Retslægerådet har nu, da sagen er indbragt for Vestre Landsret, sået tvivl om grundlaget for umyndiggørelsen. Umyndiggørelsen førte imidlertid til, at den 83-åriges slægtsgård, en fin stambesætning og hans øvrige formue er væk, og at han selv blev tvangsanbragt på et plejehjem for senildemente. Han er siden flyttet fra plejehjemmet for at bo hos sin ældste søn.

Svar (17/11 97)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Værgemålslovens kapitel 3 (§§ 13-23) indeholder en række regler for behandlingen af sager om iværksættelse af værgemål. Disse regler gælder uanset, om afgørelse om værgemål træffes af statsamtet eller af retten.

I bekendtgørelse nr. 1178 af 13. december 1996 om behandling af værgemåls- og værgesager samt om faste værger og værgens vederlag m.v. er fastsat nærmere regler for statsamtens behandling af sager om værgemål.

I retsplejelovens kapitel 43 er fastsat nærmere regler om rettens behandling af sager om værgemål og om prøvelse af statsamtens værgemålsafgørelser.

Efter værgemålslovens § 13, stk. 2, træffer statsamtet afgørelse om værgemål efter lovens § 5 og §§ 7-10, medmindre det findes betænkeligt at behandle sagen administrativt, herunder når den, der begæres sat under værgemål, protesterer mod, at der træffes afgørelse om værgemål.

Efter lovens § 13, stk. 3, træffer retten afgørelse om fratagelse af handleevnen efter § 6 og i sager, som statsamtet i medfør af stk. 2 har oversendt til retten til afgørelse. Endvidere kan statsamtets afgørelse om værgemål indbringes for retten i medfør af værgemålslovens § 22. Giver den, der begæres sat under værgemål eller er under værgemål, ikke møde ved advokat, beskikker retten en advokat for den pågældende, jf. retsplejelovens § 460.

Efter værgemålslovens § 18, stk. 1, påhviler det statsamtet eller retten at sørge for sagens oplysning. I alle sager om iværksættelse af værgemål efter værgemålslovens § 5 og i sager om fratagelse af handleevnen efter lovens § 6 skal der efter lovens § 18, stk. 2, indhentes en lægeerklæring om den pågældendes helbred. Har den pågældende bopæl på institution, skal der endvidere indhentes en udtalelse derfra som grundlag for afgørelsen, jf. værgemålslovens § 18 stk. 3. I den ovennævnte bekendtgørelse er fastsat nærmere regler for indholdet og afgivelsen af lægeerklæringerne.

Inden statsamtet træffer afgørelse om bl.a. iværksættelse af værgemål efter værgemålslovens § 5 har den, som sagen angår, ret til at gøre sig bekendt med grundlaget for den påtænkte afgørelse og til at afgive en skriftlig eller mundtlig udtalelse til sagen, medmindre den pågældende ikke med nytte kan udtale sig